

Στη ζωή χρειάζεται προσοχή. Γιατί και η καλή μας τύχη δεν είναι αιώνια

Πηγή: ΘΕΣΣΑΛΙΑ Σελ.: 25 Ημερομηνία έκδοσης: 24-11-2019
Επιφάνεια: 993.76 cm² Αρθρογράφος: Κυκλοφορία: 0
Θέματα: ΒΙΒΛΙΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΧΑΡΙΤΙΝΗ
ΜΑΛΙΣΣΟΒΑ

Θέα Ακρόπολη, ο τίτλος του μυθιστορημάς σας. Θέλετε να μας δώσετε κάποια στοιχεία;

Θέα Ακρόπολη είναι επαγγελματική αρχή στον χώρο των ξενοδοχείων, είναι ένα σύνθημα που χρησιμοποιούν οι υπάλληλοι για να «πουλήσουν» ένα ακριβό δωμάτιο. Θέα Ακρόπολη όμως είναι και η θέα που βλέπει η συμπτωτώνιστρια του κεντρικού ήρωα, η Θέκλα - καμριέρα στον πιο ακριβό όροφο του «Athens Excelsior», του ξενοδοχείου που εμμενύσκη από τη «Μεγάλη Βρετανία» και «έχτισα» στο χαρτί. Η Θέκλα λοιπόν, τρία χρόνια στην Αθήνα, με καταγωγή από τον Πάνορπο της Τήνου, δεν έχει ακόμα πάει στην Ακρόπολη και την κοιτάει μόνο από μακριά, σαν ένα ιδανικό που δεν μπορεί να αγγίξει. Το βιβλίο επίσης κλείνει με μια περιγραφή της θέας στην Ακρόπολη. Είναι, νομίζω, ένα κομβικό σημείο στην ιστορία που αφηγούμαι. Τις ιστορίες ανθρώπων κάτω από ένα αιώνιο σύμβολο ομορφιάς.

Γιατί η ροπή κάποιων γυναικών προς συντρόφους που τις κακοποιούν είναι ένα φαινόμενο που δεν φαίνεται να έχει εκλείψει ιδιαίτερα από την εποχή του '90 όπου διαδραματίζεται το μυθιστόρημά σας, παρόλο που το μορφωτικό επίπεδο των γυναικών έχει ανεβεί σημαντικά;

Νομίζω πως όλα ξεκινούν από την οικογένεια. Αν στη ζωή ενός παιδιού υπήρχε ένας κακοποιητικός γονιός, για παράδειγμα αν ένας πατέρας κακοποιούσε την κόρη του, τότε η κόρη αυτή είναι πολύ πιθανό να κάνει μια κακοποιητική σχέση. Χωρίς να είμαι ειδικός, νομίζω πως οι ψυχολόγοι το αποκαλούν «αναβίωση τραύματος». Η Θέκλα είναι μια γυναίκα που είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Την εποχή που έγραφα διάβασα με έκπληξη στην εφημερίδα πως 1 στις 3 γυναίκες παγκοσμίως είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Το επίπεδο των γυναικών κυμαίνεται από απόφοιτους δημοτικού έως και γυναίκες κατόχους διδακτορικού διπλώματος. Άρα το επίπεδο της μόρφωσης δεν παίζει κανέναν ρόλο εδώ. Ίσα-ίσα που όσο το μορφωτικό (και κοινωνικό) επίπεδο ανεβαίνει, τόσο πιο δύσκολο είναι για τις γυναίκες αυτές να ψάξουν για βοήθεια από φόβο μήπως βλάψουν τη δημόσια εικόνα του συζύγου, αλλά και τη δική τους. Η βία κατά των γυναικών είναι ένα γεγονός που μας απασχολεί χρόνια και δυστυχώς μάλλον θα μας απασχολεί ακόμα για πολύ. Πρέπει πάντως εδώ να προσθέσω πως αυτό δεν είναι το θέμα του βιβλίου. Είναι ένα από τα θέματα που πραγματεύομαι στο μυθιστόρημα, είναι δηλαδή μια πινακίδα ρεαλισμού σε έναν πολυσύνθετο χαρακτήρα μιας γυναίκας, της Θέκλας εν προκειμένω. Έγραψα το «Θέα Ακρόπολη» για να ζωντανέψω την ατμόσφαιρα ενός πολυτελούς ξενοδοχείου και να ριζώσω στα παρασκήνια αυτού του μαγικού κόσμου, του θεάτρου που είναι ουσιαστικά ένα τέτοιας τάξης ξενοδοχείο. Και να ζωντανέψω επίσης τους ήρωες της παράστασης, τους ανώνυμους υπαλλήλους, την καθημερινότητά τους, την τόσο διαφορετική από τους επώνυμους και μη πελάτες. Μόνο σ' ένα τέτοιο ξενοδοχείο η ένωση των δυο αυτών κόσμων θα ήταν δυνατή. Ο Μάκης Ιγγλέσιος, ο κεντρικός ήρωας, είναι ένας σατανάχρονος ρεσεψιονίστ που έχει μόλις χάσει τη μητέρα του, γεγονός που τον απελευθερώνει με έναν

Στη ζωή χρειάζεται προσοχή. Γιατί και η καλή μας τύχη δεν είναι αιώνια

Χωρίς να είμαι καθόλου φεμινίστρια, θαυμάζω τις γυναίκες που στέκονται ψηλά στους ρόλους που καλούνται να «παίξουν». Της μάνας, της συζύγου, της επαγγελματία, της καλλιτέχνιδας. Απαιτεί μεγάλο κουράγιο και πολλές θυσίες

τρόπο. Και κοιτάζει να κάνει μια καινούργια αρχή. Τη δική του πορεία προς την εκπλήρωση του στόχου του παρακολουθούμε.

Πόσο υπεύθυνα είναι και τα θύματα (όχι μόνο στην περίπτωση της ενδοοικογενειακής βίας);

Τη ζωή μας τη διαμορφώνουν οι επιλογές μας. Υπό αυτή την έννοια μια γυναίκα που συνεχίζει να διατηρεί μια κακοποιητική σχέση για οποιοδήποτε λόγο (και οι λόγοι μπορεί να είναι πάρα πολλοί και απολύτως πραγματικοί) είναι υπεύθυνη για τη μοίρα της και ενδοχομμένος και για μια «στραβή» που μπορεί να της τύχει. Τώρα, για να γενικεύσω, άσπασ κι ένας άνθρωπος ενθλιπώθει, καταλάβει δηλαδή αυτό που λέμε συνέπειες των πράξεων του, πρέπει να είναι και σε θέση να αποδέχεται και τα λάθη του και να είναι σε μια στάση επιφυλακής για τους κινδύνους που εγκυμονεί η ζωή και η συνύπαρξη με ανθρώπους άλλης παιδείας, νοστορίας κ.τ.λ. Στη ζωή χρειάζεται προσοχή. Γιατί και η καλή μας τύχη δεν είναι αιώνια. Ως πεζογράφος όμως έχω πάντα στον νου μου καθώς ζωντανεύω χαρακτήρες ανθρώπων στο χαρτί, πως για όλες τις πράξεις των ανθρώπων υπάρχει μια δικαιολογία. Και ως άνθρωπος λειτουργώ πολύ, ίσως πιο πολύ από όσο θα έπρεπε, με αυτό που λέμε «ενασυνείδηση». Καμιά φορά σκέφτομαι πως θα έπρεπε πιο πολύ να κοιτάω τα αποτελέσματα των πράξεων των ανθρώπων και λιγότερο τις αιτίες. Και αυτό ισχύει και για μένα.

Ποια χαρακτηριστικά θεωρείτε άξια θαυμασμού σε μια γυναίκα;

Χωρίς να είμαι καθόλου φεμινίστρια, θαυμάζω τις γυναίκες που στέκονται ψηλά στους ρόλους που καλούνται να «παίξουν». Της μάνας, της συζύγου, της επαγγελματία, της νοικοκυράς, της καλλιτέχνιδας. Απαιτεί μεγάλο κουράγιο και πολλές θυσίες. Ως γυναίκα το ξέρω καλά αυτό. Λίγο παραπάνω θαυμάζω τις γυναίκες που τα έχουν καταφέρει μόνες τους στη ζωή με τρόπο παλικαρίσιο. Ξέρω πως πίσω από τον δυναμισμό τους κρύβεται μια ευάλωτη ψυχή και γι' αυτό τις σεβόμαι βαθιά.

Έχοντας ασχοληθεί και με τα δυο είδη η μεγάλη φόρμα ή το διήγημα είναι πιο θελκτικά για εσάς;

Δεν μπορώ να ξεχωρίσω κάποιο από αυτά τα είδη. Έχω ξεκινήσει γράφοντας διηγήματα τόσο για να δοκιμάσω τις αντοχές μου ως πεζογράφος, αλλά και γιατί όταν ξεκίνησα να γράφω το πρώτο μου βιβλίο το 2004 τα

θέματα που με απασχολούσαν ήταν πολλά και ετεροκόπτα για να μπουν σε ένα μυθιστόρημα. Δοκίμασθηκα και σε μια πιο εκτεταμένη φόρμα, σε μια νουβέλα αμέσως μετά, σε ένα μυθιστόρημα κατόπιν, επέστρεψα στο διήγημα και τώρα πάλι στο μυθιστόρημα. Εξαρτάται λοιπόν από την ιστορία που θέλω να αφηγηθώ ποια φόρμα θα διαλέξω για να εκφραστώ. Ως αναγνώστρια, διαβάζω τα πάντα. Με ενδιαφέρει το καλό βιβλίο, όχι το είδος του.

Είναι η θέα ενός μνημείου ή ωραίο τοπίο ικανά να μας ανεβάζουν την ψυχολογία;

Για μένα προσωπικά είναι. Επειδή περνάω πολλές ώρες μπροστά στον υπολογιστή καθημερινά κι επειδή συνήθως διαβάζω ή βλέπω ταινίες ή ακούω μουσική (αυτά είναι τα πράγματα που με αποφορτίζουν και με εμπνέουν), τις περισσότερες ώρες της ημέρας είμαι στο σπίτι μου. Οπότε όταν δεν έχω δουλειά, η μεγαλύτερη μου απόλαυση είναι να έρθω σε επαφή με τη φύση. Να βγω μια ωραία βόλτα, να δω, όπως λέτε, ένα ωραίο τοπίο. Αυτό κάνει κι η ηρωίδα μου στη διάρκεια μιας κουραστικής μέρας στο ξενοδοχείο που δουλεύει, η μεγαλύτερη μου απόλαυση είναι να έρθω σε επαφή με τη φύση. Να βγω μια ωραία βόλτα, να δω, όπως λέτε, ένα ωραίο τοπίο. Αυτό κάνει κι η ηρωίδα μου στη διάρκεια μιας κουραστικής μέρας στο ξενοδοχείο που δουλεύει, η μεγαλύτερη μου απόλαυση είναι να έρθω σε επαφή με τη φύση. Να βγω μια ωραία βόλτα, να δω, όπως λέτε, ένα ωραίο τοπίο. Αυτό κάνει κι η ηρωίδα μου στη διάρκεια μιας κουραστικής μέρας στο ξενοδοχείο που δουλεύει, το οποίο την ηρεμεί. Και της σπάει τη ρουτίνα.

Ποια αξία θεωρείτε υπέρτατη;

Την αγάπη. Είναι η μόνη που παραμένει, αλλάζοντας βέβαια μορφή, ακόμα κι όταν ένας άνθρωπος φύγει από τη ζωή.

Τι είναι η συγγραφή για εσάς;

Η συγγραφή για μένα είναι ένας τρόπος επικοινωνίας με τον κόσμο πρωτίστως ως μια βαθιά ανάγκη μου. Είναι επίσης και ένας τρόπος έκφρασης, τολώ να πω ο μοναδικός. Και η μεγαλύτερη χαρά μου είναι να καταφέρω να δώσω ένα καλό βιβλίο στους αναγνώστες, το οποίο να το απολαύσουν. Αν ακούσω κι έναν καλό λόγο, τότε πραγματικά η χαρά μου δεκαπλασιάζεται.

Γράφετε κάτι καινούργιο;

Υπάρχει όπως μας παραδίδεται στην Παλιά Διαθήκη «ο καρπός του σπείρειν και ο καρπός του θερίζει». Τώρα για μένα είναι ο καρπός του «θερίζειν». Απαράτητη, πιστεύω, εποχή για έναν συγγραφέα. Μέχρι να καταπιστεί με κάτι καινούργιο.

Η Λουκία Δέρβη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1972. Έχει εκδώσει δυο συλλογές διηγημάτων, μια νουβέλα και ένα μυθιστόρημα. Διηγήματά της έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, γαλλικά, σουηδικά, πολωνικά και ρουμανικά.

Το μυθιστόρημά της «Θέα Ακρόπολη», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, είναι η αφορμή της συνομιλίας μας.